books2ebooks.eu

Mattsson
Fornelius, Laurentius Jonae

Eukleristikon quo regiæ Upsaliensium academiæ felicitatem ... attingit & modulatur. Anno ... 1625 / Laurentius Jonæ Fornelius.

Upsaliæ
1625

e-böcker från ditt bibliotek av
eBooks on Demand
digitaliserad av
Kungliga Biblioteket
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via http://books2ebooks.eulla boken.

- http://search.books2ebooks.eu/

F1700

Före 1700 Litt.

Grek. lat. Univ.

ΕΥΚΛΗΡΙΣΤΙΚΟΝ

QUO

REGIÆ UPSALIENSIUM ACADEMIÆ FELICITATEM PUBLICIS OMNINO PRÆCONIIS CONCELEBRANDAM,

ENCOMIA PROinde celeberrimorum Professorum, gloriam, dignitatem, ac decus, insigni solertiâ studiosam juventutem humanioribus & ingenuis artibus ibi exornantium, exiguâ admodum & tenui avenâ attingit & modulatur.

ANNO τῆς χριστογονίας 1625.

LAURENTIUS JONÆ FORNELIUS Ostrogoth.

UPSALIÆ,

Imprimebat ESCHILLUS MATTHIÆ,

ANNO M. DC. XXV.

KUNGL. BIBL. STOCKHOLM

Admodum Reverendo, Magnæq; authoritatis viro ac Domino

Dn. LAURENTIO OLAI

WALLIO S. S. Theol. Doctori valdè eximio, ejusdemq; Reg. Acad. Professori primario, & utriusq; Ecclesiæ Ubsal. Pastori meritissimo, Præceptori, Fautori & Promotori studiorum suorum propensissimo.

Viris insuper Reverendis, multijuga literarum cognitione præcellentissimis omnigenoq; virtutis Encomio Clarissimis.

Dn. M. ANDREÆ Prytz *Upsal. quondā Professori Eloq. & jam Schol. Lincop. Rectori meritissimo.*

Dn. JONÆ PETRI *Schol. Lincop. Conrectori dignissimo.*

Dn. MATTHIÆ, *Præposito & in* Skipsåås *Pastori fidelissimo.*

Dn. M. JOHANNI STALENO *Græc. Ling. Professori publ. Præceptori & fautori suo, genuino pietatis candore semper prosequendo.*

Dn. NICOLAO ERICI *Præposito & in* Wetha *Pastori vigilantissimo.*

Dn. PETRO MAGNI *ecclesiæ quæ est in* Fornåsa *Past. diligētiss.*

Exiguum hoc Græc. Ling. Exercitium in debitæ Reverentiæ & gratitudinis signum submissè, reverenter & officiose consecrat & offert

Auth.

Ἐννέα Ἀονίαι τισι γνήσια σύμβολα μοῦσαι
Ἕδρασαν, εὐφραίνειν πάντοτε ἐστιν ἔθος.
Ἡλικίας δὲ μάλιστα βροτῶν τέρπεσθαι ἐν ἥβῃ,
Μειλίχιον τέρψιν καὶ δία παντὸς ἔχειν,
Πάντα χρόνον θνήτοι ζητοῦσι νεωτερόποιτα,
Οἱ καλὸν ἀμφὶ λόγον φιλλοπονοῦντες ἀεί.
Τῶν γὰρ ἐλευθεριῶν τεχνῶν κατατύμμιον ἔργον
Ἤρξατο πᾶς ποιεῖν φιλλομαθὴς καθ᾽ ἅπαν.
Καὶ δία τῆς σπουδῆς ἀρεταῖς προσέχεσθαι ἀκριβῶς
Νοῦν, ἵνα θελγητρον καίνον ἐκεῖθεν ἔχῃ.
Ὥσπερ ἐπεὶ καίρον καθ᾽ ἕκαστον πᾶς μὲν ἐβηφῶν
Εὐδόκιμος διορᾷ γράμμα κράτιστον ἀεί.
Τῷδε καὶ ὠφέλιμον ζητεῖ τε πορίζεται ἔνθεν
Σύμφορον, εὐτραπελὴν καινοτομίαν ἅμα.
Σεμνολογίαν ἀρ᾽ οὖν θεϊκη ποιήσις ἐπείαν
Τοιοῦτην ἔχεται, γράψ᾽ ἐν ἄγαν γε βραχεῖ.
Ἀνθ᾽ ὧν εὐτραπέλῳ μετ᾽ ἐμοῦ φορμίζετε πλέκτρῳ.
Ἀθάνατον ταχέως πρὸς τὸν ὄλυμπον ἔπον.
Ὠδὴν ἐκκαιροῦ ἐναρέστην καὶ περικαλλὴν
Ψάλλετε νῦν μέτρον καὶ μελιήδυ λίαν.
Ἦτορος ἔκ τε βαθῶν πλεῖστον συγχαίρετε πάντες,
Ὡς γλύκερον δίδοτε σφόδρα καὶ ἥδυ μέλος.
Ἐγκυκλίων τεχνῶν ὅσοι ἐστε κάλοι θεραπεῖται,
Εὐλόγιον, δόξαν, ψάλλετ᾽ ἔπαινον ἅμα.

Καὶ παῖανα νέαις ἔυθυς ἀὲς ἄδετε χόρδαις,
    Ὣς ποιεῖτε χαρὶν τῳ χαρίεντι θεῳ.
Ὄυνεκα τάς χώρας ἐσαεὶ μακαρίζεται ἡμῶν,
    Ἐυτυχίαν μεγαλην καὶ κατα καίρον ἔχει.
Κώριον εις ἴδιον σπλάγχνον διατείνεται ἄυτου,
    Ἔξ ἐλέου χαριὲν φαίνεται ἔργον ἅπαν.
Ἐντεῦθεν μάκαρον κουμιδῆ τὲ πανόλβιον ἔστι,
    Ἐυθυνεῖται ὁμοῦ τῇ ἀγατῆγε τυχῇ.
Ἔυγνωστον, φαίνερον καὶ πᾶσι γαρ ἔστι πρόδηλον,
    Ὧς τὲ τάχιστα καλῶς δήλον ἔχουσι βρότοι.
Ἔμπροσθεν μέντου κ᾽ ἔπι τῶν πολλῶν ἐνιαυτῶν
    Ἀιωνος χρονίου ἔν δὲ μάλιστα χρόνοις,
Μηδαμμῶς θνήτον τοιοῦτα χαρίσματα λήψαι,
    Παντη ὁποῖα χρόνοις τὸις γὲ παροῦσι φέρει.
Ἔις πατρίδ᾽ ἡμετέραν ἅ ἐκτείνονται ἅπασαν,
    Γαῖαν τήν ἰδίαν κ᾽ ἐρυλογέουσιν ὅλην.
Πόλλα καὶ ἅ πρότερον τ᾽ ἐλάχις᾽ ἐγνώκαμεν᾽ ἄυτα
    Ἡμετέρῳ χαίρῳ πρώτον ἔχουσι τόπον.
Δόγμα θεου ἱερον χαρίεντος μὴ καταλέξω,
    Ἄυτου του ἀγίου μηδὲ σέβασμα λόγου.
Ὁ πρὸς ὁλῆς ξύρας ἐτύμως ἀνακρύσεται ἡμῶν,
    Καὶ θεράπευμα κάλον μέντοι ἀληθὲς ἔχει.
Μνεῖαν ἐπουρανίου ὗ ποιῶ σπέρματος, ὄυδὲ
    Θρεσκεῖας ἄυτου, τῆς προμολῆς καὶ ἅμα.
Ἡ ἔπι ταῖς γενεαῖς ἀκριβῶς ἀγγέλλεται ἄρτι,
    Ἄυτης καὶ γνώσιν πᾶς φιλόχρισος ἔχει.
Γνώμῃ ὅμως κάτα τῆς σπουδῆς ἐυχόμμετα πάντες,
    Τηγε μιᾷ ἵνα ᾖ παντοτε ἄγνη ὅπου.

Ὥσπερ ἵνα σκληρύνῃ νῦν ἀκριβέστατα κόσμου
Κυνέομεν τέλος εἰς παντοκράτορα θεόν.
Ὣς δίδομεν καθ' ἅπαν συνεχῶς τε δεήσιες αὐτῷ
Ἔξομεν ἐκ κραδίᾳ τὴν ἐπίκλησιν ἀές.
Παντοτ' ὅπως ἡμῶν καταλάμπ' αἴσθησιν ἀνάθλην,
Λαμπρύνῃ τε βροτοὺς τὸν δία πάντα βίον.
Σχέτλιον ἐντεῦθεν μέτα τὸν τοῦτον βίον ὥσπερ
Ἀθάνατα θνήτοις χάρματα πᾶσι διδῷ.
Ἀλλὰ καὶ εὐχάριτος θειώτης δῶρα σιωπῶ,
Γοῦν καταλείπω ἐν τοῖς γε παροῦσι λόγοις.
Ἄθλιοι ἃ θνήτοι πάρα τῆς ἐλεήμονος ἔσχον
Θειωτῆς ἤδη πάντῃ ἔχουσιν ἅμα.
Ἓν δ' θεοῦ δῶρον ταχέως ἐξαίρετον ἀγγαι
Αἱρέομαι φανεροῦν πᾶσι μέροψι δόθεν.
Βούλομαι ἐν βράχεσι τε διηγορέειν μετέπειτα,
Δηλοῦν ἀνθρώποις νῦν παραχρῆμα θέλω.
Γράψω καὶ βραχέως τίνος ἄξιον ἐστιν ἐπαίνου,
Δῶρον τοῦτο ἀρ' οὗν ὁ τρόπος οὗτος ἔχει.
Γνώριμοι εὐφράδως ἤρξαντο πάλαι διαφῆναι
Ποιῆθαι, πολλῶν ἅμματε μνείαν ἔχειν.
Μνησθῆναι τε σιων μεγαλεῖα βρότοισι κἄπεργα,
Ἐσθ' ὅτι ἐξ αὐτῶν πολλὰ ἔληψαν ἄγαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπιχθόνιος καὶ Μνημοσύνη διασήμη
Ἀνθρώπων ἀκριβῶς προσμελέεσθον ὅλων.
Μορφοῦν ἐπελέτην θνήτους περιπάντος ἀπ' ἀρχῆς
Παιδεύειν τ' αὐτοὺς πᾶν ἐπίλεκτον ἔθος.
Ἀρχῆθεν σύνεσιν αὐτοῖς καὶ ἐδώκατον ἥδυν,
Νοῦν ἀγαθὸν, γνώμην, καὶ διάνοιαν ἅμα.

Ἀπτομέ-

Ἀπτόμενοις τέχνας καὶ ἐλευθερίας ἐδιδότην,
Σπουδαίους παντῃ τοίς μὲν ἔχουσι νόους.
Τοίγαρ ὅπως κάλλιστα βρότοις γινῶνται ἅπαντα,
Γοῦν ἐπιτηδείους σφόδρα διδῶτον ἀεὶ
Ἐννέα ἐνδόξας ἐγενήσατον εὐχαριέντως
Τάς θυγατήρας γοῦν σφόδρ᾽ ἄγαθας τὲ κάλας.
Ὥστε διδάσκουσι τοὺς θνήτους γράμμαθ᾽ ἄριστα,
Τήν σύνεσιν μεγαλὴν ὧς τὲ διδῶσι βρότοις
Αἴγ᾽ ὄνομ᾽ ὕψηλονγ᾽ ἄπο ποιήθων διεκληροῦν,
Αὔταις καὶ γενικῶς ἔνθεν ἔχουσι τίθεν.
Ἡδήπου Μοῦσαι θεῖαι καλέονται ἀπ᾽ ἀυτων,
Ἐγκυκλιῶν τεχνῶν νῦν ἱέραιγε θέαι.
Ἀλλὰ γενηθείσαι κάτα Πιερίαν τίνα χώραν
Ἔκ Δίος εὐχάριτος, Μνημοσυνῆς τὲ καλῆς
Εἶνα δέπου κάτα συμπλοκκὴν Ἑλικῶνα κατοικοῦν,
Ἦσαν ἐκεῖ παντῃ καὶ ὁμοφῶναι ἄγαν.
Θώκος ὅπου ἔδανυσγ᾽ ὅ μὲν ἧ Βοιώτιας οὖρος,
Φώκιδι ἐγγύτερον χώρ᾽ ἀπαλῆγε τίνι.
Δῆτ᾽ ὄνομ᾽ ἐκληροῦν, Ἑλικωνίαδες τὲ καλοῦνται,
Ἔνθα ἐλευθέρια γράμματ᾽ ἔδοντο πάνυ.
Φώκιδος ἐξόμοθεν καὶ ὄρος Πάρνασσον ἐνοικοῦν
Σήκος Ἀπόλλωνος τῆδε μὲν ἔστι μέγας.
Ἀονίαι καθ᾽ ὅσον καλέονται, χώριον ἄυτο
Ἐγγύτατον διότι Φώκιδ᾽ ὅρισμον ἔχει.
Κυθαιρωνίαδες καὶ Κυθαίρωνος ἀπ᾽ οὔρους
Κέκληνται, ταύταις σφόδρ᾽ ἱερου τὲ καλου.
Κἄν πάρα Κασταλίας ὄνομ᾽ ἄλλ᾽ οἰκεῖον ἔληψαν,
Τῆς κρηνῆς ταυτης χρήσιμον εστιν ὕδωρ.

Γνώρι-

Γνώριμοι ὑμνέεθεται καὶ ποιῆθαι πανάριθοι,
Πινέμεναι τὸ ὕδωρ αὐτο λέγονται ἄρα.
Ραδιοι αὐθ᾽ ὧν πρὸς διδαχὰς κομιδῆ τε πρόχειροι,
Απτόμενοι παρ᾽ ὅλους γοῦν ἐγένοντο λογοῦς.
Πιέριδες παρα Πιερίας κεκλῆατο χωρας,
Αλλα τι τῶν μουσῶν τῆς πατρίδος γε φιλῆς.
Τῇδε γὰρ οἴκησις, καὶ ἀμ᾽ οἰκητήριον αὐτων,
Δῶμα καὶ ευκτῆριον πάντοτε ἔσχον ἐκεῖ.
Ωκεον ἀυτοδι καὶ ςαθερῶς πλεῖςον χρόνον ὥσπερ,
Ενδέλεχαι τ᾽ αὐτοῦ κάλαι ἀμ᾽ ἦντο λίαν.
Γνωμονικοὺς ἱκανοὺς ἀπὸ τούτου ἐποίεον ἄνδρας,
Πόλλους ἔνθα σοφοὺς σφοδρ᾽ ἔδοσαν τε νέους.
Ισχυς τῆς φυσέως μεγαλεῖον μείλιχον ἀλλὰ
Εδρασαν ἀνθρωποις κάλον ἔχουσι νόον.
Γνήσιον ἐξόμοθεν συμπᾶσι δεδώκασιν ἦθος,
Τοις μὲν ελευθερίους ἀμφαγαποῦσι λογοῦς.
Ηβη τε τέρενι τῇ ἐν ἡλικία, περικάλλην
Την ἀρετὴν ἐσαεὶ τῇδε ἔδειξαν ὅλην.
Ους καὶ ἅμα χρήςους τ᾽ ἀγάθους ἐγνώκασι παιδας,
Ηθος καὶ κομιδ᾽ οὓς ἔξεχον εἶδον ἔχειν.
Γράμμασι τοῖς ἱεροῖς τ᾽ ἀγαθοῖς τό τ᾽ εκόσμεον αἰεὶ,
Εκ παιδῶν καὶ τῆς ἡλικίας τε βρεφῆς.
Εις τὰ πρῶτα γεδή ἀυτοις ἔδοσαν τ᾽ ἀγαθ᾽ ἐκτος,
Εν τῷ σώματι ἃ πρῶτον ἔσονται ἀΐ.
Αρμόδιον δήπου τῶν ςοιχειῶν τὸ κέρασμα
Πρὸς ποιεῖσθαι ἅπαν ἔργον ἄριςα κάλον.
Μνημονικὴν εἶνα γνώμην ἡτοίμασαν αὐτοις,
Πας ἵνα πρός λόγον ᾖ ῥάδιος ἔνθεν ἀνηρ.

Ημὲν

Ἡμὲν ἔπει τεχνῶν καλῶν τῆς γνώσιος ἔξω
    Τὴν πολιτείαν ἔχειν σύμφορον οὐδὲν ἴδον.
Ἐνδελέχως ὁμοθύμαδον ἀλλ᾽ ἐσπούδασαν ἄυτην
    Δηλοῦν καὶ φανεροῦν τὸν δία πάντα χρόνον.
Τοὔνεκα τοιούτους θνητοὺς εἵλοντο καὶ ἄνδρας,
    Τοῖους ἐξόμοθεν πάντοτε ἄκρα νέους.
Ὅιτινες ἕν τοιουτότροποις πλυώφελαι εἶεν,
    Ὥσπερ ἐφισαῖντο χρήσοι ὁλῶν τὲ λαῶν,
Ὢ θαύμαστον ἄγαν χωρῶν ἀυτῶν μακαρισμον
    Ὃν δύναται μήδεις ἐπιγράφεσθαι ἄλις.
Ἀλλ᾽ ἐνδοξότερον τι τοτ᾽ ἤθελον ἔιτε ἔχεσθαι
    Κάλον ἐπιπλεῖστον; μηδοτιοῦνγε πάνυ.
Μάλλον τι χρήστον τ᾽ ἀρ᾽ ἐκεῖ ἐθέλησαν ἑαύτοις
    Ἔυχεσθαι, γλύκερον γοῦν ὀρέγεσθαι ἔπι;
Ἀλλόχοθεν κρείτλον τί καὶ ἀκρητέστερον ἄλλο
    Ὠὴθησαν ὅσον, μοῦσαι ἔχουσι κάλαι;
Ὄιμαι μέντοι ὁλῶς, ἀκριβῶς τὲ νομίζομαι ἄυτοις
    Μήποτε τι δῶρον βέλτερον ἄλλο δόθεν.
Ἀνθ᾽ ὧν τὴν μεγάλην δία παντὸς ἔχουσιν ἀφορμὴν
    Συγχαίρειν δεινῶς, τὴν φανεροῦν τε χάραν.
Ἄρχην καὶ πρῶτον δὲ μὰλιστα θεον χαρίεντα
    Δοξάζειν κομιδῆ, εἶχον ἀμ᾽ ἔνθα λαβὴν.
Ὢ ἐπιπλεῖστον ἄγαν τὴν ἐυκληρίαν ἐπ᾽ ἄυτοις;
    Ὢ μακάριστα, μέτρου πάντος ἄμοιρα σαφῶς
Ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὅτω καταφημίζω διαπλείονος ᾽αυτῶν
    Ἐυκληριαν, ᾽εφ᾽ ὧ γέγραφα τοῦτο πλέον;
Ἄδειν το πλεῖστον καλαμῳ νῦν γλῶσσα σιωπᾶ
    Τάυτα, βεβαίως ἕν τῳγε πάροντι λόφει.

Καὶ

Καὶ προσορᾷ εἰς τὴν ἰδίαν ἀκριβέστατα χώραν,
Τοῦ πατρὸς οὐρανίου ἔργμα τὸ θεῖον ἰδοῦ.
Οἶδα γὰρ ἡμετέρα ὅτι πάτρις δῶρον ἔληψε
Εὔδαιμον σφόδρα, κρεῖττον ὅλως τε γεδή.
Ἦλθον ἐπεὶ μοῦσαι πάντας αὐτῆς παρ' ἐνοίκους,
Γνῶσιν τῶν τε λογῶν ἔσχον ἅπασι πέρας.
Δῶμα πρόσηκον ὅπου καὶ ἀμ' οἰκητήριον ἡδυ,
Ὠφέλιμον τ' ἔλαβον, καὶ τόπον ἄκρα πρέπον.
Γαῖα καὶ ἡ πατρικὴ αὐταῖς τὸν ἑτοίμασε κλίσμον.
Ἄξιον αἱρεσέως, σύμφορον ὥσπερ ἕδω.
Ἡδὺ παραιτόνιον Νυμφαῖς προσπτήσετο ἡμῶν,
Ἐυπίει τ' αὐτὰς ἐκ χραδίας γε βάθου.
Ἡνίκα ἦσαν ἐπεὶ κάτα τὴν θείην διάταξιν
Ὧδε, τε πρῶτον ἔσω πάτριδος ἦλθον ὅρους.
Ἐκ μεγάλης σπουδῆς ἀκριβῶς παραπλήσιον ἄκρα
Ἐκζητοῦν ταχέως δώματα, θῶκον, ἕδραν.
Ἔνθα καὶ εἴησαν πάρα ἐνδελέχειαν ἅπασαν,
Εἰς πλεῖστον γε χρόνον, πάντα τε καίρον ὁμοῦ.
Οἴδασι γὰρ γαῖαν περικάλλην σφόδρα καὶ ἐσθλήν,
Ἤλπιζον μὲν ὅπου τὴν ἀνοχὴν τε τροφήν.
Ἀνθρώπους δοκίμους πάντας, χώρας καὶ ἐνοίκους
Εἶδον ἅμα χρήστους ἐν πάνυ πᾶσι τρόποις.
Οὓς πάρα παιδείας λίαν ἐσκέπτοντο προχείρους.
Καὶ τὸ πρὸς δοθῆναι πᾶν τὸ σέβασμα κλεοῦς
Ὕστερον ἐκζητοῦν κατὰ ποιηθέντα γε ταῦτα
Οἴκημα χρήστον καὶ πάνυ δῶμα δέον.
Αὐτόθι μὲν που τῆς πατρίδος γ' ἈΚΑΔΗΜΊΑ ἐστι,
Ἄξι' ὅλης τιμῆς τοῦ δὲ μάλιστα κυδοῦς.

Αὐτικ᾽ ὅσον βασιλεὺς ἡμῶν ΓΟΣΤΑΟΥΟΣ ΑΔΟΛΦΟΣ
Ἔγνω, ὁ πρᾶος καὶ κάλος ἔστι μάλα.
Πνέυματος ἐξ ἁγίου τῆς παρρορμήσιος, ὅικον
Ἤθελον ὑψήλην οἰκοδομεῖσθαι ἐκεῖ.
Ἧστινος οἰκοδομὴ μεγαλείου ἀξὶ ἐπαίνου
Ἐς᾽, ὄνομα κληροῖ γὰρ διάσημον ἄγαν.
Ἐντεῦθεν μούσαις δία τοῦτ᾽ οἰκηματ᾽ ἔταξε,
Ὄικιον ἀλλὰ κάλον, δῶμα τε θῶκον ἔδω.
Ὁ πρᾶος βασιλεὺς τ᾽ ἄγαθος σταθμώμενος ἄρχων,
Δόγμ᾽ ἔνθενδε θέου ὠφελέεσθαι ἅμα.
Τῆς αἰνοχῆς μεγαλῆς παραχρῆμ᾽ ἠπάρκεον ἄυταις,
Ὥς τ᾽ ἐδίδω δαπανὴν, εὐμεγεθὴν τε λαβρὴν.
Τοῖς ἰν᾽ ἔν ἡλικίᾳ θνήτοις πᾶν γράμμα διδῶσι
Γνώριμον ἐκ σπουδῆς, τοίς δε μαλιστα νέοις.
Ἄλλα τε γνωρίζων καὶ ὁμοῦ φιλυπήκοος ἄρχων
Ευχρησήμ᾽ ὅτ᾽ ἔχῃ ἡ πολιτεια περάς.
Ἀργύριον σύχνον, δαπανὴν, ἀναλώματα πολλα.
Ἠπαρκοῦν ἄυτων, χρῆσιος εἰς γε χαριν.
Ὥστε βροτοὺς ἀρετὴν παιδεύουσι πρὸς ἅπασαν,
Καὶ πάρα πᾶν το κάλον, κόσμινον ὥσπερ ἔθος.
Ἥλικον ἐγκράτης βασιλεὺς τοῦ κήδεος οὗτος
Νῦν δία πάντος ἔχει δόγματος ἀμφὶ κάλου.
Ὄιδασι ἄνθρωποι μὲν παύτες ὅι ὦντες ὑπ᾽ ἄρχῃ
Ἄυτου, καὶ κομιδῇ δήλον ἅπασι μένει.
Ὅυνεκα δογμ᾽ ἐνθ᾽ αὖ ἵερον κηρύσσεται ὀρθῶς
Ἔν τούτοις καίροις ἥλιος οἷα σελᾷ.
Ὅυτινος ἔκ χάριτος καὶ ἐγγυήσιος ἄγνης
Ἀΐδιου ζωῆς δείκνυται εὐθύς ὅδος.

Εἰδώς

Εἰδὼς αἱρέσιες, κ᾽ ἀνατέλλειν ψευδοπροφήτας
  Ο῾ πρᾶ͂ος βασιλεὺς, καὶ γ᾽ ἀκίνητος ἄναξ,
Ταῖς ἐπὶ ἡμετεραῖς γενεαῖς, τε μάλιστα ἐφ᾽ ἡμων,
  Αἰωνος τούτου ἐν δὲ χρόνοις μὲν ἄκροις.
Οἱ γ᾽ ἐθέλουσ᾽ ἀγέλην κυρίου, πάντας φιλοχρίστους
  Ἐξισᾶν, φαῦλον καὶ παρ᾽ ὄλεθρον ἄγειν.
Δόγμα νέον, τ᾽ ἀσεβὴν διδαχὴν μετέπειτα διδάσκειν
  Πειρῶνται κάτα τὸν πάντα γόητα πλάνον.
Ψύχας καὶ θνήτων φενακίζειν εἰς ἀπόγνωσιν,
  Ἀίδιον καὶ ἅμα πρὸς κατάκριμμα τέως.
Τοῦνεκα ἐξ ὁσίου παραχρῆμ᾽ ἀκριβέστατα ζήλου
  Ἔμβαλε εἰς νοῦν αὐτ᾽ ἀπολογεῖσθαι ἀεὶ.
Τοῦτο δὲ μὴ δύναται πότε μὲν γίνεσθαι ἄμεινον,
  Κρειττόντι ἄλλῳ μήποτε οὐδὲ τρόπῳ.
Εὔδιον ἢ σέμνον τούτου βασιλῆος ἔταξε
  Πλὴν ὅτι αὐτικ᾽ ὅσον γ᾽ ἐπιπινόητον ἔχει.
Μοῦσαι ὅτ᾽ οὐράνιον γε καπυλωγοῦσι δίδαγμα.
  Ἐξηγοῦνται ὁμοῦ πάντοτε εὐθὺ σφόδρα.
Μορφοῦνται διὰ τοῦτο ἀρ᾽ οὖν ὁμιλῆται ὑπ᾽ αὐτων,
  Οὕτως ἐν κάλοις πᾶς ἀγαθὸς τε νέαξ.
Εἰ τίνες αἱρέσιες τ᾽ ἀνατέλλονται δὲ μεταξὺ,
  Ψευδοπροφῆται ὁμοῦ, ἄλλος ἔαν τε γόης.
Αὐτοὺς θαυμαστῶς ἐξελλέγχουσι βεβαίως,
  Αὐτῶν ἐξόμοθεν δόγμα μάλιστα κάκον.
Δείκνυσι καὶ ψεῦδος, τὸ λογίστικον εὐθὺ ἔχοντες.
  Τῶν κ᾽ ἄρα πᾶς φαύλου δόγματος ἀλλὰ κρατεῖ.
Τὸν γ᾽ ἁγιασμὸν ἀρ᾽ οὖν ἱερὸν δύναται διασώζειν,
  Καὶ χαρίεντι θεῷ πᾶν τὸ σέβασμα πρέπον.

Τοὔνεκα ἀνθρώπου κηρύσσεται ἐκ δεδαωτος
 Ὀρθῶς, τὴν μεγάλην ἔνθεν ἔχει τε τυχὴν.
Ἥλιος ὡς κόσμον λαμπρύνει καὶ καταλάμπει,
 Πᾶς καὶ ἅμα θνητὸς φῶς μετέπειτα λάει.
Οὕτω δόγμ᾽ ὅσιον καρδίας φωτίζει ἁπάσας
 Πιστῶν τῶνγε βροτῶν, τίσι μὲν ἔλπις ἀεὶ.
Ταυτῆς καὶ βασιλεὺς προσέτι σταθμώμενος ἀρχῆς,
 Ἐξ ὁσίου θύμου ἦθορος ἔκ τε βαθῶν.
Τὸν λόγον ὅτι θεὸς ζωῆς ζητήσει ἀπ᾽ ἄυτου,
 Ὥτινι ἄνθρωποι προσκοπάουσι γόνυ.
Ὡς αὖ τὴν ἄρχην, ἀυτῆς τ᾽ ἐδίωκεν ἐνοίκους
 Ἀρχομένους σαύτου, ἄκρα τε παντα λάον.
Τοῦτ᾽ ἕνεκεν διαχειρίζειν μὲν ἐπάτελετο πράως
 Την χώραν, τε καλῶς χαίρον ἅπαντα χαρέειν:
Ποιεῖσθαι τ᾽ ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις παράδειγμα,
 Θεῖον ἀεὶ τε βίου τον κατ᾽ ἔπειτα νόμον.
Την πολιτείαν ὁμοῦ διασώζειν τ᾽ ἐκδικέεσθαι,
 Ἐκ σπουδῆς μελετᾷν καιγ᾽ ἔπι κοίνα δικὴν.
Μούσας ἐυσήμας παραχρῆμα ἔταξε τιμάρτοι,
 Παύτοτε ἐννέα αἱ σύγγενοι εἰσι κλύται.
Τοὺς καὶ ἐν ἡλικίᾳ ἄυτας ἐκελέυετο μορφοῦν,
 Κάλα πόθεν βρότος εἰς ἔργα γένοιτο μάκαρ.
Πέιθονται βασιλῆος ἀρ᾽ οὗ θελλήματι πρᾴῳ.
 Παιδεύουσι κάλον τον νέον ἧμεν ἅλις.
Στοικειοῦσιν ὅλως νεοτην την κηδοσυνήνγε,
 Σπουδάζουσαν ἀεὶ τον κάλον ἄμφι λόγον.
Ἔγγονοι ὥς ὁμοφώναι ἄγαν τε συνήμμεναι εἰσι,
 Οὕτ᾽ ὁμονοικῶς τοὺς στοικεϊοῦσι νεοὺς.

Ἀξίε-

Ἀξιέπαιναι ἄρ᾽ οὖν κωμιδῇ καὶ ἐπαίνεται εἰσι,
Ἅς θέλω ἀπογράφειν καὶ γ' ὀνομαστὶ ἐρεῖν.
Λάμπρη Καλλιόπη μουσῶν κληθεῖσα μεγίστη,
Πρῶτον τὸν τόπον ἐν τάγματ' ἔχει τε κλίσιν
Μέτρα γράφει συντάττει ὁμοῦ ἡρωϊκὰ βίβλοις,
Ἐκ στόματος καλὴν πάντοτε λείβει ὀπὴν.
Κλείω ἡ φανεροῖ νῦν πάντα τὰ πράγματα κόσμου.
Ἀνθρώπων τ' ἔργον πᾶν διάδηλον ἔχει.
Ἥτις ἐκλήθη ὁμοῦ πάρα ἔργων τῶν διασήμων
Κληροῖ τοῦ θώκου δευτέρου ἀλλὰ κυρεῖ.
Ἡ φιλόφρων Ἐράτω κωμιδῇ πολιδαίδαλον ἄσμα
Ἡδέος ἐκ φωνῆς χαιροσυνὴν τε χέει.
Τὸν τρίτον ἐκλήρου θῶκον καὶ τάξιν ἔπειτα,
Γνώστικον ἐς ὅτι νῦν τοῦ ἐκάλει παρ' ἐρᾶν.
Παντὶ θαλεία λόγῳ χαρίεσσα βροτῶν μελιήδει
Ὕμνους ψάλλει ἀὲς γλῶσσα χέει τε μέλι,
Ποιήθας ἱερούς, τὸν θῶκον ἔχουσα τέταρτον,
Τοῖς στεφάνοις κάλοις δάφνισι δῆτα στέφει.
Μελπομένη ἀὲς ἡ μούσαις προσκομίζεται ἄλλαις,
Ἐκ γλυκύτητος ὀπῆς τάγμα τὸ πέμπτον ἔχει.
Ὅτι προσηκόντως ἀπὸ τοῦ μέλπεσθαι ἐκλήθη,
Τόνγε μελίφρονα γὰρ βάρβιτον ἦρε βροτοῖς
Ὄργανα τερψιχόρη τοῖς πληκτροῖς ἡ κάλα πλήττει,
Φορμίζει κιθάραις ἡδὺν ἔχουσα χέλυν.
Ἐντεῦθεν κάτα τὴν τάξιν ταχέως ἀκολουθεῖ,
Ἕκτην κλήροοι οὖν ἀλλὰ κυρήσει ἕδραν.
Εὐτέρπη φιλόφρων θύμους ποιοῦσα μάλστα
Εὐθύμους πληροῖ γήθεος ἄρτι γέαν.

Πειράεται νέακας γὰρ ἐν ἡλικίᾳ διατέρπειν
Αὐτῆς ἐν τάξει ἔβδομος ἔστι τόπος.
Καὶ πολλοῖς καλαμοῖς ἄδουσα Πολύμνια χρήσει.
Ἥστινος ἀΐδιους ὄργαν' ἔχουσιν ἔπους.
Τοὔνεκα θέλγητρον κύρεει πᾶς θνητὸς ἐβηφῶν,
Θῶκος ἄρ' οὖν αὐτῇ ὄγδοος εἶνα μένει.
Οὐρανὸν οὐρανίη ἡ φροντίζει περιεργῶς,
Ἄστρων τ' οὐρανίου τοὺς ἐφορῶσα νομούς.
Ἄλλαις ὀψ' ἕπεται μετεωροπολοῦσα μάλιστα,
Φώτινον ἥ τ' ἐφορᾷ ἀστρονομοῦσα πόλον.
Ἐννεάμοιρος ἄρ' οὖν τῶν μουσῶν ἔστιν ἀριθμός,
Τίνα μὲν ἔμπροσθεν γέγραφα ἔν γε βραχεῖ.
Φοῖβος καὶ δαφνήφορος ὁ στρωφᾶται Ἀπόλλων
Δῶμα κράτιστον ἔχων τάγμα καὶ ἄκρον ἐκεῖ.
Πρῶτα προσηκόντως ἀπὸ τοῦ ἐκλήθη ἀπόλλειν,
Τῇδε καλεῖται ὁμοῦ φῶς ὅτι ἔστι βίου.
Παύτοτε Νυμφῶν τῶν καλῶν ὁ μὲν ἔστιν ἔφεδρος,
Ἅπτεται ἀσπαστῆς νῆμα τε πλέκτρα λύρας.
Μέμνημαι Φοίβου καὶ μουσῶν τῶν περικαλλῶν
Ὠδαῖς ταύταις νῦν ἐν βραχύτητι μέχρι.
Τοὔνεκα ὦ νέακες ταύτην γε δέχεσθε ἀοιδήν,
Ὦ μεῖραξ δεξιῶς γράμματα σμίκρα λάβε.
Προσδοκάεσθε γέτοι πρὸς καίρον καὶ δι' ὀλίγου.
Μείρακες ὦ κάλοι καὶ πάρα μίκρον ἔτι.
Πλεῖστον ἐπεὶ τ' ἐθέλω ἔτι ὔμμι γράφεσθαι ἐγώνγα
Καίνον τι ψάλλειν βούλομαι εἶνα πλέον.
Γέγραφα γὰρ πέρι τῶν μουσῶν καιγ' ἐννε' ὁμαιμῶν
Καὶ πέρι τοῦ Φοίβου κάλου, ἔλεξα μικροῦ.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ θέλω ὔμμας μίκρον τ' ἀκροᾶσθαι ὀλίγον
   Τι ἐξαίρετον οὖν ἤθελον ἔνθεν ἔχειν.
Μοῦσαι ἀρ' οὖν, ἐν τῃ πατριδος γ' Ἀκαδημίᾳ εἰσι
   Κάλοι ἐπαγγέλται καὶ διάσημοι ἄγαν.
Καιγ' ὅτι οὖν πέρι τῶν μουσῶν μέχρι τοῦδε ἔγραψα
   Πᾶν περ ἐπαγγέλτων τοῦτ' ἐνόησα κλύτων.
Κύδεος οὖν καὶ ὅμως τίνος ἄξιοι εἴσιν ἐπαίνου,
   Ἔμπρεπον ἐξόμεθεν καὶ τί ἔχουσι κλέος.
Ἀνδρι πρόδηλον ἄγαν φανέρον τῷ γοῦν δεδαῶτι
   Ἐστι, ἔπι θνητῷ παντι ἄνοικτον ὅλως
Μείρακας οὖνεκα τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἐν ἥβῃ
   Σχηματοποιοῦνται, πάντοτε ὧσπερ ὕβην.
Γνώσιες ὠφελίμων τεχνῶν πειρῶνται ἐπάρκειν,
   Παιδείαν τε καλοις τοῖς νεαίεσσι φέρειν.
Ποίουσι χρήστους αὐτους, τίνας εἰς μεταφράζειν
   Δογμα θεοῦ ἱερον γ' ὄννομα σφόδρα κύδρον.
Ἀγγέλλειν τ' ἁγίας τριάδος χαριὲν τε σεβαστῆς
   Δεῖ ἔργον καὶ ὅμως πᾶσι βρότοισι λέγειν.
Ὅτινες ὧσπερ τῆς ζώης πάντων ἐπανορθοῦν
   Πλημμελεόντων χρῆ καιγ' ἀνόμημα κάκον.
Λεχθήσονται ὅπως πιστοιγ' οἱ θνήτοι ἄπαντες
   Λήψουσι ζωῆς ἀϊδιουγε χάρας.
Ποιοῦσι θνήτους τίνας ἀλλὰ λίαν δεδαῶτας,
   Οἱ πολυτεύσονται, τὴν τε φέρουσι δίκην.
Οὖν φανέρον κωμιδῆ, διαπέπτωται ὥς ἅμα γνώστοι
   Ἡμετέρου πλατεῶν κωρίου ἔνδον ὀρῶν.
Γνώριμοι ὅτι ἐπαγγελται γ' Ἀκαδημιαν αὐτην
   Εὐθυνοῦσι καλῶς, βασιλικὴν τε σχολὴν.

Ὢ νέα-

Ὦ νέακες δία τοῦτ᾽ αὐτῆς μὲν πάντες ἔνοικοι
    Αὔτοις τὲν μίσον δωροφορεῖτε πόνου.
Αἰδεῖσθε χρήστους τούτους ἀκριβέστατα ἄνδρας
    Τιμὴν καὶ δίδοτε σφόδρα καλὴν, τε σέβας.
Γὰρ σπούδασται ἅμα κλυτοὶ ἔισι·διδάσκαλοι ἡμῶν,
    Οἱ μὲν δημότικονγ ἥμιν ἔχουσι νόον.
Ἔυχαριν εἶν᾽ ὕμας δεῖ καίρον ἅπαντα δέεσθαι
    Τὸν θέον ἐκ χραδίας ἦτορος ἀλλὰ στονῶν.
Ἀρτ᾽ ἵνα καὶ πλεῖστον χρόνον ἄυτους εὐθὺ σκεπάζῃ,
    Αὔτοις ὥσπερ ἀεὶ ὄλβον ἅπαντα δίδῳ.
Ἔις τα πρῶτα μάλιστα γετοὶ δ᾽ ἵνα τὸν βασιλῆα
    Ἡμέτερον σώζῃ τον δια πάντα βίον.
Ἄυτος ὅτι πρᾳῶς παντ᾽ ἥμιν ἐποίεε ταυτα,
    Καιγ᾽ ἐπιείκειαν δείκνυσι παντοτ᾽ ἐὴν.
Γράμμασι προσκεῖται, δ᾽ ἐπιεικῶς ἔστι καὶ ἔυνους,
    Τουσγε λογοὺς χρήστους ἀϊδίως τε φίλει.
Ἄμφι λογοὺς νέακεσγ᾽ ἀκριβῶς σπουδάζετε κάλους,
    Αμφαγαπᾶτε λογοὺς, γράμματα κάλα ἅμα.
Ψάλλετε εὐσπλαγχνῳ κυρίῳ τ᾽ ἐλεήμονι σφόδρα,
    Ὠδὴν ἥδυν, ἔπον καὶ γλυκύφωνον ἄγαν.
Χόρδαις εὐτραπέλαις κυρίῳ ἐπιψάλλετε. Ἔια
    Δόξα καὶ ἥδυ θεῷ τῷ χαρίεντι μέλος.

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

e-böcker från ditt bibliotek av

eBooks on Demand

digitaliserad av

Kungliga Biblioteket

National Library of Sweden